

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

Dany Peleman

tegen

HLN.be (Artikel over reactie op arrest hof van beroep)

Met een mail van 9 juni 2022 dient de heer Dany Peleman een klacht in tegen HLN.be. Aanleiding is een artikel van 10 mei onder de titel *Dany Peleman, de veroordeelde manager van Astrid Coppens, slaat terug: “Ze wou me zakelijk én privé kapot krijgen”*. Redactievertegenwoordiger Edwin Ceulebroeck van Het Laatste Nieuws antwoordt met een mail van 21 juni, waarop Dany Peleman reageert met een mail van 6 juli 2022.

Een rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft via videoconferentie een hoorzitting gehouden op 18 november 2022. Dany Peleman woonde de hoorzitting bij. Voor HLN.be waren Edwin Ceulebroeck en journalist Frederik Velghe van zusterblad Dag Allemaal aanwezig (samen met journalist Dylan Vermeulen van Het Laatste Nieuws vanwege een parallelle klacht van Dany Peleman [Uitspraak 2022-19]).

DE FEITEN

Het artikel werd aanvankelijk gepubliceerd in Dag Allemaal en dezelfde dag integraal en ongewijzigd overgenomen op HLN.be.

In het artikel reageert Dany Peleman, de ex-manager van mediafiguur Astrid Coppens, op zijn veroordeling door het hof van beroep. Het hof veroordeelde hem wegens fraude tot één jaar cel met uitstel en terugbetaling van 168.000 euro aan Coppens.

Peleman zegt in het artikel dat Coppens hem zakelijk én privé kapot wilde krijgen. Hij schreeuwt volgens de journalist zijn onschuld uit en zegt dat hij contracten moest aanpassen omdat Coppens in Amerika minder belastingen wilde betalen. Na een carrière als manager van heel wat bekende Vlamingen is hij nu een verschoppeling, schrijft de journalist.

Volgens het artikel vertroebelde de sfeer tussen Coppens en Peleman toen Coppens scheidde van John Bryan en plots contracten te zien kreeg die haar nooit waren getoond. Daaruit bleek dat ze in sommige gevallen veel meer geld had moeten krijgen, maar dat Peleman de bedragen had vervalst en zichzelf royale commissies had uitbetaald.

Peleman zegt in het artikel dat alles gebaseerd is op leugens, dat ze bij justitie hun werk niet goed hebben gedaan, dat ze niet naar zijn boekhouding wilden kijken en dat het dossier vol fouten zit. Hij vervolgt dat Coppens werd geholpen door haar vader, die als advocaat en plaatsvervangend rechter héél veel invloed blijkt te hebben. Maar er is nergens bewijs te vinden dat hij zich verrijkt heeft en dat is op geen enkele rekening terug te vinden, zegt hij.

In de laatste paragraaf schrijft de journalist dat Peleman meerdere cliënten had, maar dat die gaandeweg één voor één wegvielen, al kwam het nooit tot rechtszaken. Hij vervolgt dat één ex-cliënt hem anoniem liet weten dat het verhaal van Astrid Coppens absoluut waar is en dat

de betrokkene ooit een gelijkaardig dispuut had met Peleman, maar dat dit in der minne, buiten de rechtbank, werd geregeld.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

KLAGER neemt aanstoot aan de overname van het artikel uit Dag Allemaal, aan de publicatie van zijn foto en aan het gebrek aan wederhoor over de laatste paragraaf.

Foto

De foto van klager is zonder toestemming van zijn fotografe/partner gepubliceerd. Het is een privéfoto die gestolen werd van Facebook en die klager nooit aan iemand ter beschikking heeft gesteld. De publicatie gaat in tegen de rechten van de fotograaf en tegen het beeldrecht en de privacy van klager. Foto's van moordenaars en verkrachters worden onherkenbaar gemaakt, maar die van klager niet. Er is geen algemeen belang om zijn foto te publiceren.

HLN.be zegt dat klager er zelf voor gekozen heeft om met foto uit de anonimiteit te treden. Dat is niet zo. Klager heeft met zijn interview in Dag Allemaal de belangstelling niet opgezocht. Hij heeft alleen vragen beantwoord van een journalist die hem had gecontacteerd. Er is een verschil tussen de belangstelling opzoeken en antwoorden wanneer een journalist iets vraagt.

HLN.be zegt dat klager nooit een klacht heeft ingediend tegen het oorspronkelijke artikel met foto in Dag Allemaal, maar hij heeft dit artikel nooit gezien omdat hij op het moment van publicatie in het buitenland zat. Hij heeft ook aan Dag Allemaal geen toestemming gegeven om zijn foto te gebruiken en HLN.be kan hierdoor geen rechten claimen.

Wederhoor

De journalist schrijft in de laatste paragraaf dat er ooit een gelijkaardig voorval was als dat met Astrid Coppens, maar dat dit in der minne geregeld werd. Klager ontkent dit formeel en spreekt van laster. De journalist geeft geen bron en toont niet aan dat hij de informatie gecheckt heeft. Hij heeft klager tijdens het interview geen kans gegeven om op deze beschuldiging te reageren. Klager heeft nooit met iemand een betwisting gehad, behalve met Astrid Coppens. Die heeft zeven jaar lang alle inspanningen gedaan om steun te vinden voor haar acties tegen klager, maar niemand is daarop ingegaan

Overname artikel

Klager neemt aanstoot aan de publicatie op HLN.be van het artikel uit Dag Allemaal. Het is niet omdat hij een reactie op zijn veroordeling heeft gegeven aan Dag Allemaal dat hij intrinsiek toestemming heeft gegeven om dit online in andere media over te nemen. Hij is ingegaan op de vraag van Dag Allemaal om één keer zijn verhaal kwijt te kunnen en er is een fundamenteel verschil tussen een eenmalige publicatie in een print magazine en een online publicatie op HLN.be. Het is een ander type medium met een andere impact en gebruikstermijn. Het ene is een momentopname, het andere is een blijvend gegeven.

Er zijn bij het interview met Dag Allemaal geen afspraken gemaakt over de voorwaarden waaronder klager het interview gaf. Dat zou betekenen dat elk interview zou moeten beginnen met een disclaimer. De journalist van Dag Allemaal heeft klager onverwacht gebeld en die is ervan uitgegaan dat het een interview was voor Dag Allemaal. Dat zat intrinsiek begrepen in het feit dat hij sprak met een journalist Dag Allemaal en niet met zijn collega's.

HLN.BE

Foto

Klager heeft met zijn interview in Dag Allemaal zelf de belangstelling opgezocht en heeft er bewust voor gekozen om met foto uit de anonimiteit te treden. Er is dan ook niets verkeerd aan de publicatie van zijn foto door HLN.be. Klager heeft nooit een klacht ingediend tegen het oorspronkelijke artikel in Dag Allemaal, ook niet tegen de publicatie van zijn foto.

Wederhoor

Wat de laatste paragraaf over een gelijkaardig dispuut met aan andere BV betreft, beroept HLN.be zich op het bronnengeheim. De journalist zegt dat er geen reden was om aan de informatie van deze bron te twijfelen en dat hij al langer wist dat er in het BV-wereldje verhalen over klager de ronde deden. Hij heeft dit dispuut niet expliciet aan klager voorgelegd vanwege de anonimiteit van de bron. Het was onmogelijk om dit te doen zonder dat klager te weten zou komen over wie het ging. Aangezien hij niet kon zeggen over wie en wat het precies ging, zou het ook niet fair zijn om klager dit zomaar voor de voeten te gooien. Het zou een non-vraag zijn geweest waarop geen antwoord zou komen. Onrechtstreeks is het overigens wel voorgelegd, met name in de passage over het feit dat er nog andere klachten waren tegen klager.

Overname artikel

Klager heeft met zijn interview in Dag Allemaal zelf de belangstelling opgezocht en er bewust voor gekozen om uit de anonimiteit te treden. Hij wilde voor iedereen die het wou horen zijn kant van het verhaal vertellen over het geding met Astrid Coppens en zijn twee verloren processen. Er is dan ook niets verkeerd aan dat HLN.be zijn interview in zusterblad Dag Allemaal letterlijk overneemt en publiceert. Het artikel vermeldt heel duidelijk dat het een overname is uit Dag Allemaal.

Klager heeft nooit te kennen gegeven dat zijn interview exclusief voor Dag Allemaal was. Daarover zijn met de journalist geen afspraken gemaakt. Dat een artikel op verschillende platforms van eenzelfde mediagroep verschijnt is niet uitzonderlijk en een gangbare praktijk. Klager is genoeg vertrouwd met de pers om dit te weten.

BESLISSING

Foto

Klager is als gewezen manager van Astrid Coppens zelf ingegaan op de vraag van Dag Allemaal voor een interview over zijn geding met Coppens, met vermelding van zijn naam en voornaam. Hij heeft na publicatie bij Dag Allemaal geen bezwaar aangetekend tegen de publicatie van zijn foto. Hij heeft als manager van mediafiguren een zekere bekendheid verworven en is in diezelfde context veroordeeld. Rekening houdend met die elementen is de Raad van oordeel dat publicatie van zijn foto geen inbreuk betekent op het privéleven van klager.

Overname artikel

Er zijn tussen klager, die als ex-manager van mediafiguren vertrouwd is met de media, en de journalist van Dag Allemaal geen afspraken gemaakt over een mogelijke overname van het artikel door HLN.be of andere titels van de mediagroep (DPG Media). HLN.be heeft het artikel letterlijk overgenomen en vermeldt duidelijk dat het van Dag Allemaal komt. De Raad

heeft dan ook geen aanwijzingen dat HLN.be met de overname van het artikel in dit geval niet fair zou hebben gehandeld tegenover klager.

Wederhoor

Het artikel brengt in de laatste paragraaf ernstige beschuldigingen uit die de eer en goede naam van klager betreffen, waar het meldt dat klager ooit een gelijkaardig dispuut had met een andere cliënt dan Astrid Coppens, maar dat dit in der minne werd geregeld. Dit houdt de beschuldiging in dat klager ook ten aanzien van deze persoon fraude zou hebben gepleegd. De Raad kan niet uitmaken of dit waar is, maar het is een ernstige beschuldiging waarover de journalist aan klager geen reactie heeft gevraagd, ondanks het interview dat hij met hem had. De journalist had klager op dit punt een duidelijke kans op wederhoor moeten bieden, wat hij niet gedaan heeft. Dat strookt niet met artikel 20 van de Code over wederhoor.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is gegrond wat het gebrek aan wederhoor over de laatste paragraaf betreft.

De klacht is ongegrond wat schending van het privéleven en de overname van het artikel uit Dag Allemaal betreft.

Brussel, 22 december 2022